

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutam ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-ter 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytöredékekben.

A kivándorlási kongresszus szives figyelmébe.

(Vége.)

Megtörtént dolog, hogy Muszel, kethelyi korcsmáros ingó és ingatlan vagyonának elárverezése után, (1884. november 4-én) a bírói árfeosztás alapján befolyt 33,691 ft. és 81 kr., a mely összegből azonban 19.650 ft. és 85 kr. a sárkányiakkal és kethelyiek megbízottjánál még ma sincs nyugtázva. A dob aztán mind sürűben pergett, ma ennek, másnap a másiknak a portáján s a ki talán sohasem is adott okot erre a kegyetlen eljárásra, egy szép napon arra virradt, hogy családjával, gyermekeivel, öreg elaggott szüleiével együtt kidobták a régi szalmafüdeles viskóból, mehetett koldulni, vagy ha annyit még össze tudott kapargálni, faraghatott egy vándorbotot és elindulhatott a messze idegenbe kenyeret keresni.

1892-ben még különösebb dolog esett meg a szegény sárkányiakkal. Egy napon arra ébredtek, hogy többé nem a székesfejervári, hanem a Moórvidéki Takarékpénztár kérte tőlük a törlesztés kölcsön kifizetését, szóval átadták őket, mint a birkákat. Azután kiállítottak adósleveleket, melyeken bámulva látták, hogy jóval több van a számlájukra írva, mint a mennyit az ő pontosan, rendesen, a bizottság által vezetett számadásai kiténtettek. S az a számlalomra méltó nyomorult nép, a melyet a jólét után nyomorúság küszöbére vetettek, a mely nap-nap után hallotta apái portáján a dob pergését, az elkeseredés künyeit hullatva, lázadásra készült. Berontottak a

Moórvidéki Takarékpénztárba s fenyegetve követelték, hogy adjanak részletes kimutatást: miként és hogyan történt ez a rettenetes változás? A takarékpénztár igazgatósága pedig kereken és durván elutasította őket. Hiába követelte a leszámolást Dallmann József plébános, a ki kezdettől fogva bámulatos türelemmel és lelkiismeretességgel vezette a két község számadásait, sőt — a mi bosszantóan nevetséges — még zsarolásért pert is akasztottak a nyakába. Nagyon természetes, hogy a bíróság azonnal felmentette Dallmann, hiszen el kellett ismerni, hogy ő az igazság alapján állva, csak igazságot követelt, midőn számadást kért. Hasztalan törekedett azonban szerencsétlen népének megmentésén, elutasították, a háta mögött pedig kezdtek alkudozást a tekintélyesebbekkel.

Előhozták aztán a csavart, a mely megrogogtatta a parirozni nem akaró sárkányiak csontjait, előhozták a megfélemlítés és égbekiáltó igazságtalanságról tanuságát tevő eszközeit. Heumann József moóri ügyvéd 1895-ben a következő megleghangu levelet küldötte Orbán kethelyi jegyzőhöz, a melyet a „Moórvidéki Takarékpénztár“ babérkoszorújának befönására szóról-szóra közölünk:

HEUMANN JÓZSEF.
* kős. és. vá. ügyvéd *
MOÓR.

1895. jan. 5.

Tisztelt jegyző ur!

Ma vett levelére válaszulva kijelenthetem, hogy mi sem Muszel János urtól, sem Polonyi Géza urtól nem félünk. Muszelnak ingatlanai már akkor eladták, mikor még az egyetem-

legesség a maga egészében fennállott, perelhet tehát adóstarsait, ha helyettük fizetett, de nem a hitelezőt, a ki jogosíva volt tőle az egész 210,000 frtot kamatok és költségekkel együtt behajtani: Ha már most kedve van Polonyi úrnak is fizetni, ám tegye — én csak annyit mondok, hogy kár izgagát csinálni, mert a mint a jó kethelyiek nem pariroznak, végig licitáltatom az egész falut, addig, a mig csak egy krajcár is fejen less az egyetemleges tartozásból és szába seu állunk velük. Ha azonban szép nyugodtan meghízetik az eddig rájuk kivetett összegeket, s a körülbelül 20 %-ot kitevő közös terhet, akkor legalább megmaradnak birtokukban, a kiket eddig nem licitáltak ebből ki, ha nem, akkor pusztul mind. Ha Muszel szájkaszkodását le akarják csillapítani, az a kethelyi adósok dolga, de nem a takarékpénztáré.

Tisztelettel
Heumann József.

Íme egy másik levél:

MOÓRVIDÉKI TAKÁRÉKPÉNZTÁR.

Ör. Kristóf András és Mátyásnak

B.-Sárkány.

Az esetre, ha a tudvalevő 100,000, 55,000 és 55,000 frt egyetemleges tartozására nézve az egyezséget az általunk szabandó feltételek mellett még e hó folyamán alá nem írja, a kölcsönt ezennel felmondjuk s a kamatokat már ápr. 1-én nem vesszük fel.

Moór, 1895. márczius 21.

Moórvidéki Takarékpénztár

Kovács István,
igazgató.
Gámsl Mór.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Emlékkönyvbe.

Szivedre ha leszáll a csendes áhítat,
Forgasd buzgón e kis könyvnek lapjait.
Ez mutat lelkednek az égbe majd utal,
S remélni, szeretni, hinnit meglanit.
Vészen megollalmaz; hogyha szerveadsz, ápol;
S bánatodra irt hoz angyalok honából.

Legyen ez a kis könyv mindig jó barátod,
Mellétted adj neki mindenkor helyed;
Búdban, örömdobben, mindig hasznát látod;
Térítsd hát csak hozzá buzgón lelkedet.
Élvednek világát s majdan a halálba
Ervézérlit lelked angyalok honába.

Ferenczy János.

Miniatűr photographiák.

I. Angela.

Kinek a képe vésődhetett jobban a lélekbe, mint ezé a fehér álmadozó leányé? — Erdemesebben se viselhette nevét, mint ő. Angyal volt. Csupa lélek. Ártatlan, tiszta, fehér, egyszerű.

Az életből nem ismert még semmit. Amely tiszta világot teremtett neki az ő ártatlan lelke, olyanak hitte ezt az egész nagy világot.

Csillagfényű, szelid kék szemei olyan tudatlanul néztek ebbe a furrongó, küzködő, harcoló chaoszba, mint az égbolt reszkető hajnalcsillaga nézi a magasból e bűnös földeket.

Hosszu, selymes szőke haja a legédesebb arcnak adott glóriát, aranyos fényvel sugározva be finom, hajlékony, karcu alakját.

Es nem tudott semmit káprázatos szépségéről, természetnek fejedelmi pompájáról; nem ismerte egyéniségének drága kincseit, sejtelve sem volt róla, hogy mindevel ezeket hódíthatott volna meg.

Sejtés, vágyakozás nem élt a lelkében. Ez a fehér, szüzi lélek nem sóhajtozott meleg, forró, álmatlan éjszakán földi gyönyörök után.

Vére csöndesen végezte természetes körutját, nem lázongott, nem kavarta föl, nem sodorta ki medréből, valami furrongó, parancsoló belső érzelem.

Nyugodtan álmolta át az éjszakát, mint a gyermek; lelkébe, hitébe merülve töltötte el a nappalt, mint a ki a nagy mindenségől még csak a legnemesebbet, eszményein fölemelőt: az imádságot ismeri!

De a természetnek parancsszava van. Mielőtt követelődözhetett volna, mielőtt a legelső, legparányibb sejtés, vágyakozás fakadozhatott volna az ártatlan fehérségen: pompás testében szunnyadó s lassan romboló öröklött betegsége,

a tüdővész, tisztán, fehéren angyaltársaihoz segített.

Mivelhogy angyal volt, a földre bocsátott fehér lelkével érintetlenül kellett beszámolnia.

II. Ibolyka.

Olyan volt, mint a virág s azok között is, mint a legédesebb, legártatlanabb. Olyan mint a sötétzsinű ibolya, mely süri bokrok árnyékában elvonulva búsan virul. Szomorú szivek virága ez; csak szomorkodó, bus lélek szerethette meg e leányt.

De a szomorú emberek lelkükbe néznek s szenvedésükket viaskodnak; e néma harcban nem látják meg, hogy van közelükben egy lény, ki éppen a fájó lelkek számára van megalkotva, ki maga a balszam, a gyógyír, maga a csodás, édes vigasz...

Egyedül, búslakodva, sóhajtozva élt, mint az ibolya, mely rejtett magányában remegve várja, félve lesi azt a pillanatot, melyben sugaras szemek föltalálják, gyöngéd kezek leszakítják; mikor égő kebleken nyugodva, forró érzelmektől elhervasztva, szerelmes szivek heves dobogását, lázas lüktetését, epedő, suttagó sóvárgását hallgatja.

Ő is remegve, égő epedéssel, titkolt vágyakozással, félő reszketéssel várta, óhajtozta, sóvárogta magánya perceiben azt a csodás ismeretlen, ki a nagyszerű, bűvös pillanában lángoló szenvedélyvel, nyitott lelkével eléje lép.

Összeszor az embernek az ökle, a mikor ezeket olvassa. Tehát egy humánus intézet, mely arra van rendezve, hogy a szegény, rája szoruló polgárokat segítse, hogy nyomorúságukban istápolójuk legyen, átalakul csavarrá, és odakiáltja: ha nem pariroznak, végiglicitálom az egész falut és szóba sem állunk velük. És ezek az emberek szoktak bennünket hazafiságra tanítani, ezek adnak oktatást a magyarság fentartásáról, a magyarság szeretetéről. Mondják, hogy Heumann ur azzal jött Moórra, a mi rajta volt, a szó szoros értelmében a szegény ördögök közé tartozott. A diplomája után azonban a Moórvideki Takarékpénztár mindenható urának fészkelte be magát. S mi kell az ilyen álláshoz más, mint az övéhez hasonló szivtelenség, bizonyos éhesség s egy falu pusztul el a nyomán. Van-e neki érzelme hozzá, mit tesz az: szeretni azt a régi, egyszerű bogárhátú házacskát?; tudja-e, hogy mi az: ragaszkodni az akácfafeletemető apró korhadt fakeresztes sírhalmához, a hol az édesapa, a szülőanya csontjai porladoznak? Dehogy tudja, dehogyan tudta, hiszen 1900 esztendőn keresztül csak vándoroltak az ősei egyik országból ki, a másikba be.

— Fizet, pariroz, vagy pusztul mind — — ez a jelszava.

Nem különb a másik levél, a melyet Kovács és Gánsi urak irtak alá, a kik egy hetet ígérnek, a mely alatt alá fogják írni a takarékpénztár által szabandó feltételeket, mert azután már a kamatot sem fogják elfogadni.

Heumann egyenkint magához citáltatta az adós sárkányiakat s kethelyeket s ott külön-külön munkába vette. Elképzelhető, hogy miket beszélt a nagy honmentő valamennyinek négy szemközti, ha levélben olyan meghatóan tudott argumentálni.

Különös dolgok is történtek azoközben.

Egyes nagyobb hangu atyafiak hirtelenében csodálatosan megjuhászodtak, hamarosan kitesztázódtak az adósságból és vezérletük alatt a többiek is belemertek az egységbe és elvállalták azokat a terheket, a melyek ellen mint igazságtalanság ellen lázongtak. Hiába intette, hiába kérte őket Dallmann plebános. Szavai akkor már elvesztették hatásukat. A moóri takarékpénztár egységre lépett s folyt a licitáció egyre-másra. Körülbelül 400-an — a község fele —

De ez a pillanat, a melyre fél életén át vár, s utána csak a belőle visszamaradt emlékek adnak tartalmat, fényt, ragyogást az élet második felének: nem akart bekövetkezni. S az idő telt, a napok multak fölötté. A lassu, emésztő sóvárgás elszitta erejét. A nagy alvásból felébredt természet álmát, vágyát megvalósító tavasz beteggé tette.

Kisétált felkeresni szomorú társait, az ibolyákat, s az ut felén találkozott a várt ismeretlennel. Mindegyik az ibolyákat s tán — a másikat kereste. Együtt folytatták útjukat tovább, együtt szakították a feltalált ibolyákat. Olyan természetes volt, hogy ők szeretik egymást, hisz oly régen vártak már egymásra . . .

Sokan nem bírják el a boldogságot, összetörnek, meghalnak az édes érzelmektől, a sóvárgott csodás pillanat előtt.

Ez a törékeny, gyenge leány, ki olyan volt, mint a virág, mely a reá hulló harmattól is megszkett, miután meglátta álmát, valósulni hitte vágyát, megismerte a gyönyörök elejét, miután messziről belepillantott a boldogság tündérhózába: meghalt, nem volt elég erős a boldogságra, elarabolta az önző tavasz.

Lelekének ithagyott fele egy ibolyakoszorú illatos szála közé kötözte bus lelkét s örök hűséggel, soha nem muló gyászral helyezte későn feltalált, korán elvesztett szerelme sírhalmára.

Szabó Ilona.

hagyták ott Bakony-Sárkány községét és vándoroltak ki Amerikába, eltelve gyűlölettel és szörvára a sötét átkot azokra, a kiket tönkretűntatőiknek vallottak.

Szeretétük kettő nánt maradt épen: vallásuk és az elvesztett honi rög után. Vissza-vissza térnek — van olyan, aki már 8-szor visszatért Amerikából s aztán újra átvitorlázott az oceánon. De eszméik a mi társadalmi fölfogásunkhoz hasonlítva valóságos anarchista tanítások. A kivándorlási kongresszust előkészítő bizottság három tagja a minap Bakony-Sárkányban is megfordult hogy ottani viszonyok után kérdezősködjének. Ugyancsak nagyot néztek, mikor az Amerikában már megfordult atyánkfiai „zsarolók” s hasonló jeles titulusokkal tisztelték meg az „urakat”.

— Nekünk nem parancsolnak ám többé az „urak.” Odamegyünk, a hova mi akarunk, nem parancsol belőle senki és ott nem is nyúzzák ám a szegény embert és nem huzkodják ki a feje alól a vánkost, mint ithonn stb. stb.

Ki az oka mindennek? Ki üzte el a haza jó fiait a honi földről? . . . Adja meg rá kiki a feleletet.

Mi lett a b.-sárkányiak földjeiből? Egyik a másik után elkötyavetélődött. A környék lakosága, ha tehette, eladta a földjeit és ment Sárkányba licitálni, a hol a pénzéért háromszor akkora jó földet és házat vehetett. 52 hold egy tagban 3000 frtért kelt el. Vértessy György Moórvideki Takarékpénztár igazgatója 600 hold földet vett meg egy tagban, holdját átlag 120 frtért.

Igy ment tönkre egy virágzó szép község, így üzték ki lakóit Amerikába.

Ezt minden esetre jó lesz figyelembe venni a Dunántúli kivándorlási kongresszusnak.

UJDONSÁGOK.

Venerabile Capitulum Albaregalense

Ad annum Domini 1902.

Praepositus Major *Károly*, sequitur *Kuti* lector, Nunc Cantor *Komáromy*, sic Custos *Mayer*, isthinc Archidacanus enim *Sciborics*, *Krencz* esthinc *Budensis*, *Grenspurger* senior, demum juniorque *Posits* est. Hi cuncti vivunt per plurima tempora sani.

Carolus Lőrincz, m. p.

— **Installáció.** Ő Felsége legkegyelmesebb kinevezése következtében a székesegyházi káptalan tagjai mindannyian előléptetésben részesültek. A káptalan tagjainak installációja — a mint értesültünk — a jövő héten fog megtörténni.

— **Új plebános.** *Tanninger* Nándor Balinka község új plebánosát a mult vasárnap installálták hivatalába. A szertartáson megjelent a kerületbeli papság majdnem teljes számban. Janky Ede, isztiméri esp. plebános a templomban felolvasta a kinevezési okiratot és szép szavakkal üdvözölte az új plebánost, a mi után *Tanninger* a néphez intézett könnyekig megható beszédet. A templomi szertartások után az ünnepelt megvédte a tiszteletére egybegyűlteket.

— **Egy tanító.** A székesfejérvári elemi iskolák egy kitűnő erőt vésztettek el. *Tóth* Ferenc tanítót, a ki négy esztendői itt-miködése alatt úgy szakképzettsége, nemes ambíciója, megnyerő módora által a tanítói kar legelsőinek sorába játszva küzdötte fel magát, Budapest szék- és főváros tanácsa hétfőn tanítói karába választotta. 283 pályázó között a 15-dik helyen jutott be

a boldog megválasztottak sorába (először pályázott), a mi oly kitűntetés és az érdemnek oly elismerése, a mire csak ritkán van eset. Őszintén sajnáljuk távozását, a mint sirva fognak tőle megválni kicsiny tanítványai is, s bár fáj, hogy elvesztjük, de kívánjuk a derék tanítónak, hogy érdemeit még sokszor lelje meg az elismerés ehhez hasonló igazságos jutalmát.

— **Kinevezések.** Huszár Ágost alispán a megyei pénztárnál és számvéveségnél Mészáros László ellenőr és Udvardy Sándor főszámvéző nyugdíjazása folytán hiányzó munkaeörök némi pótlására két ideiglenes díjnokot nevezett ki *Gebhard* Béla és *Fortwangler* Sándor helybeli lakosok személyében.

— **Halálos lövés.** A polgári községhez tartozó Cséri pusztán egy lövés dörült el s a következő pillanatban *Baracsi* István arató holtan rogyott össze. Ma délelőtt ez ügyben *Kálmán* Vince főszolgabírónak a községi előjáróság szűkszavú táviratában csak annyit jelent, hogy az urodalmi erdőör egy embert agyonlőtt. Utána jártunk a dolognak s a tényállást a következőkben ismertetjük. A Battyányiak tulajdonát képező Cséri pusztán az aratók már megkezdtek az aratást megelőző munkálatot s pihenő óráikat a földek mellett elhúzódoz remészebe szokták tölteni. Ruháikat s az elemi szert tartalmazó tarisznyákat a fákra aggatták, a mit már többször kifogásolt az urodalmi erdőör, mert a fák rongálását tapasztalta. Rendes napi körútján tegnap délután ismét szót emelt az aratók eljárása ellen s ezek el is vitték onnan holmijukat *Baracsi* István kivételével a ki sehogysem akart engedelmeskedni, sőt rövid szóváltás után bátyjának és fiának segítségével megtámadta az erdőört s a fegyverétől akarta megfosztani. Dulakodás közben az erdőör látta, hogy erősebb ellenfelével nem bír, futásban keresett menedéket s midőn a támadók ekkor sem hagytak fel az üldözéssel, Bajcsi fegyveréhez kapott s a durranás után *Baracsi* holtan terült el a földön. Az erdőör ezt látván, a polgári-i állomásra sietett s a csendörök épen akkor fogták el, mikor már Budapest felé megváltotta jegyét. Bajcsi úgy adja elő a dolgot, hogy dulakodás közben a fegyver zárócsapja felcsapódott s ő löni egyáltalán nem, csak ijeszteni akart. A vizsgálóbíró ma délután ment a helyszínére dr. Herz törvényszéki orvossal, hogy a hullát felboncolják, s a bűneset közelebbi adatairól helyszíni szemle-utján szerezzenek tudomást.

— **Beírások a kath. főgymnasiunban.** A jövő 1902—1903. isk. évre a helybeli kath. főgymnasium I. (első) osztályában a tanuló felvétele június 30-án, július 1-én és 2-án lesz az intézet földszinti disztermében, mindhárom napon d. e. 11-órától 12-ig. — Beírási díj 8 korona. — Előbbbséggel bírnak a helybeliek és katolikusok.

— **Az Új igazságügyi palota** építése körül egy csomó szakértő és nem szakértő nyilatkozata látott napvilágot ténybeli állításaink cáfolata nélkül. Senki sem kísérelte meg annak az állításnak megkockáztatását, hogy a homlokzat oszlopok jelenlegi elhelyezésükben kielégiténék akár a laikus, akár a műértő eszhetikai érzékét; hogy pedig a kötőfalazat hiánya az erősség fokozására szolgálna, ezt még talán Beck ur, a híres műépítész sem merné állítani. Történet legyen pedig a dolog bármiként, terv szerint, vagy attól eltérőleg, annyi bizonyos, hogy ez az épület sem formájában, sem kivitelében nem válik dicsőségére semmiféle diplomás technikusknak. Eme véleményünket annak rendje s módja szerint, megfelelő időben igazolni fogjuk. Magára az építési munkálatra vonatkozó állításaink épen nem légből kapottak s későbbi cikkeinkben teljes világításba helyezzük azt a képet, melyet egyelőre teleplezni nem tartunk időszerűnek. Addig csak szólni lap-társunk Jerichói sija, keserű lesz annak még a nótája, de nem reánk nézve.

A Sz . . . újságpapírosához pedig ezeket izenjük:

1. Eddig sem kérdeztük és ezáltal sem fogjuk kérdezni a Sz . . . -tól, hogy lapunk hasábjain mit tegyünk közzé, mit ne.

2. Jól tette, hogy az általunk készített fotográfiáját közzétette. Lehet, hogy ez jó reklám is ráéne bizonyos köröknél. Annnyit azonban hallgatásával is elismert, hogy 14 hónap alatt, mióta városunkat „szerencsételti,” csak a keresztényekben talált hibát.

Végül: csunya dolog az, ha bizonyos állatok köhögnek.

— **Halálozás.** Mély részvétellel állunk egy élete virágában elhunyt nő ravatala mellett, a kiben a bánatos férj épen akkor vesztette el a szerető hitvest, midőn gyermekének édes anyja lett. A kis csecsemő életének egy élet lőn az ára s az anya a siralom völgyéből az örökkévalóságba költözött, hogy közbenjáró imáival ott legyen vigasztaló erőssége a szomorúságban elhagyottaknak. A család ez alkalommal a következő gyászjelentést adta ki:

Toman Imre, ugy a maga, mint fia, Imrus, aluirottak és az egész nagyszámu rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti hön szeretett hitvesének, édesanyjának gyermeküknek, illetve rokonuknak **Toman Imréné,** szül. **Bató Gzellának** élete 23-ik, boldog házasságának 3-ik évében, Isten akaratán való megnagyvással szesz szesz szesz és a halálóklók szentségeinek buzgó felvétele után f. hó 25-én este 9 órakor történt gyász elhunytát. Az Istenben boldogult földi maradványai f. hó 27-én d. u. 5 órakor fogtak a gyászhoz, (Kigyó-utca 8. sz.) a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszéltetni s a Feltámasztásról nevezett sirkerben nyugalomra tétetni. Az engesztelő szt.-mise áldozat pedig f. hó 27-én reggel 8 órakor fog a felsővárosi plebánia templomban Istennek bemutatni. — **Székesfejérvár,** 1902. évi június hó 23-án. — **Bató József** és neje **Horváth Erzsébet** szülei. Ifj. **Bató József,** **Juliana,** István, Lajos és Irma testvérei. **Toman József** és neje **Horváth Mária** ipa és napa.

— **Az uhánusok ünnepéje** a kedvezőtlen idő dacára is igen nagy közönséget vonzott a kaszárnya tágos udvarára, a hol a honvédszereket nyújtott első sorban szórakozást, míg az ezred legénysége által rendezett játékok sok derült pillanatot szereztek a publikumnak. A legnehezebb vállalkozás az árcob famászás volt. A sok vállalkozó közül **Belic Péter** 5. századbeli közlegény volt a győztes, lehozta az árcob tetején levő jutalmat, mely a következő volt: 5. kor. készpénz, 1 pénzárca, 1 üveg cognac, zsebkész, pipa, tükör, szappan, 6 drb. zsebkendő, 1 rud szalámi és 1 kenyér. A **hordóversenyben** nyertek: **Javonovic Kurtes** és **Filipovics** a **versenyfutásban:** **Milosovic,** **Varga** és **Platnjak;** a **szálfutásban:** **Prokopec,** **Milosevic** és **Varga,** másodsor **Pletukovic,** **Bukovec** és **Filipovic** közlegények. Minden versenyen az I. díj 10, a II. díj 5, a III. díj 2 korona volt. A **kötélhúzásban** a 4. és 5. század legénysége győzött 5—5 k. jutalommal. A **lepényversenyben** **Benkovic** és **Danilovic** közlegények hatoltak a boldogító 2 koronáig. Ezeket kívül igen érdekes volt a csatározás kétszeri összejáratással, mely alkalommal a fegyverzet hóltagokból és kézi fecskendőkből állott.

— **A székesfejérvári felső kereskedelmi iskola** új épülete javára f. hó 29-én a lövöldében tartandó kert mulatság rendező bizottsága a tegnapi naptól kezdve már a lövöldében lázasan dolgozik. Elkezdték ugyanis a sátrakat építeni, a színpadokat felállítani, sőt már a sokféle különleges sátrak tarka-barka reklámképei is készen vannak, a melyek csak az elhelyezésre várnak. A rendezőség fáradhatlan utánjárásának sikerült a villanyos világítást megszerezni, a mit a budapesti Ohm és Simon cég fog felállítani. Az ivlámpák és számos izzótestek felállítását már folyamatban van, ezenkívül egy nagy Dürr lámpa és igen sok színes-lámpion fogja a világosságot szolgáltatni. Az esti órákban a helybeli déli vasúti műhely dalárdája fog szerenádokat adni, ifj. **Jánibor** Zsigmond karmester vezetése mellett.

— **Növéltoztetés.** **Stern** Mihály isztiméri illetőségű, budapesti lakos, valamint kiskorú gyermekéi vezetéknévüket belügyminiszteri engedéllyel „**Surányi**”-ra változtatták.

— **Kézimunka kiállítás.** A városi polgári leányiskolában megtekintettük 9—14 éves leánykák szorgalmas kezeinek munkáját, a tű és olló művét, melyhez hozzácsatlakozott a tűs, a rajzírón és az eszet. Minden osztályban a kötelező munkát kellett elvégezni, a kézimunka alapelveit megismerve, de azon kívül ter nyitott az azon munkák elvégzésére is, melyre egyéniségük, ambíciójuk és tehetségük vonzotta őket, az úgynevezett szorgalmi munkákra, melyekben önállóságra tehet szert az ügyesebb és szorgalmasabb tanítvány. Az utóbbi állításunk igazolásául a sok közül csak három növendékre hívatkozunk: **Bors Ilona** III. p., **Gross Margit** és **Károly Margit** a IV. polg. osztály tanulóit talán a legtöbb szorgalommal fáradoztak kézimunkáikon. Ez utóbbinak aranyhímzésű imazsámolya igen értékes darabja a kiállításnak.

A fentieknek kívül dicsőretek kell megemlékeztünk a következők ügyes és szorgalmas növendékekről:

Az I. osztályban: **Bothner Gabriella,** **Frycsaj Micike** és **Gondán Ida.** (Kötés, keresztöltés és holbein-munka.)

A II. osztályban: **Kuti Margit,** **Gerő Karolin,** **Péchy Márta** és **Halász Irén.** (Horgolás, reczés, hurkolás és hímzés.)

A III. osztályban: **Bors Ilona,** **Gebhard Róza,** **Borteleyk Elvira,** **Fleischer Zsuzsa,** **Molnár Vilma,** **Szeiwald Mária.** (Foltoszás, fehérnemű varrás, áttört (á jour) munka.)

A IV. osztályban: **Károly Margit,** **Gross Margit,** **Rieder Andrea,** **Rotter Erzsike,** **Kodesch Mária,** **Grau Irén,** **Németh Margit,** **Laufer Ilona.** (Fehérnemű varrás, hímzés, point-lace munkák.)

Egy másik teremben a növendékek rajzai vannak kiállítva ügyes csoportosításban. A progresszív fejlődést osztályonként feltüntető szép kiállítás egy év szorgalmas munkásságának teljesen kielégítő eredménye. Különösen szépek **Kodesch Mária,** **Löwinger Juliska,** **Bors Ilona,** **Sebestyén Ilona** és **Laufer Ilona** rajzai s **Löwinger Juliska** selymestménye.

Itt röjünk le tartozásunkat a zárda növendékeivel szemben, a mennyiben még nem számoltunk be a zárda kép- és rajzkiállításáról. Bámunk és kiállítási tereimben azon szorgalom, ügyességen és ambíció, amit az idén is kifejtettek a zárda növendékei.

Láttuk a kézügyesség és az intelligencia fejlődését a művészet ama fókáig, melyet dilettáns kéztől egyáltalán el lehet várti. Örömmel láttuk, hogy a művészet, diszító tényezőket mindig valami praktikus céllal használható és hasznosítható tárgyban alkalmazták. A selymestítő-munkák dominálnak itt a helyzetet, noha a kréta és ónrajz is csinos képekkel van képviselve. Az idén már olaj-festésű képekkel is találkozunk, még pedig igen szép kidolgozásban.

A sok szép tárggyal egyenként nem foglalkozhatunk s csak a kitünőbbeket neveit soroljuk fel. Különösen szépek **Fiáth Ilona** boronasz selyemre festett munkái, mely téren **Madarassy Erzsébet,** **Szemler Erzsike,** **Mattesz Annuska,** **Skalla Jolán,** **Kalneckert Ilona,** **Halmi Emma,** **Dornbach Emma** és **Horváth Elvira** érdemlik meg első sorban az elismerést. Ezen kívül **Madarassy Erzsébet,** **Kovács Sárika,** **Kardos Mariska,** **Bem Mariska,** **Jirovec Ella,** **Kozma Mariska,** **Pichler Anna** rajzai nagy kézügyességről s fejlett ízlésről tesznek tanúságot.

— **Érettségi vizsgálatok eredménye a főreális olában.** Tegnapi hirdette ki **Spilko** Lajos kirtank. főigazgató és dr. **Kuthy József** főreálisiskolai főigazgató a helybeli m. kir. főreálisiskola érettségi vizsgálatának eredményét, mely szerint **jelentősen** érettek: **Fábián József** és **Kállor Pál;** **jól** érettek: **Abasinger Gyula,** **Fister Lajos,** **Griechsch Viktor,** **Mayer József,** **Sándor Mór,** **Schmideg Andor** és **Varga Kálmán;** **éretkek** lettek: **Filler Béla,** **Gusztovich Rudolf,** **Löwinger Gyula,** **Spitzer Gyula** és **Székely-Mihály.** Egy tanuló vizsgálatot nem tett.

— **A negyven napos eső.** Az ember öröktől fogva foglalkozott az idővel és sok mindenben iparkodott valami előjelet felfedezni a bekövetkező időjárásra nézve, családoknyábbnál családoknyább jeltre támaszkodott, migmen az uj-kor meteorologiai fejlettsége mellett már tudományos alapokon nyugszik az időjóslás. Es bántalmas, hogy korunk előhaladt szellemi fejlettsége mellett is

ezren és ezren akadnak, kik még mindig abban a legvastagabb babonában tévelyegnek, hogy léteznek olyan forduló napok, melyeknek időjárásából következtetést lehet vonni egy egész hét, sőt hónap, néha egész esztendő időjárására. Ilyen idő-csinálók azok is, a kik a folyó hó 8-iki esős **Szent-Medárd** napnak tulajdonítják a naponkinti hűvös, borult időket, esőzéseket. Az emberek egész egy halmaz ilyen „biztos jelt” tanulnak el egymástól és ha a jel be nem üt, azt elfelejtik, szesz esetben és mikor egyszer-egyszer talál, azt évenként keresztül felelegetik. Ilyen forduló napok **Szt.-Lőrinc,** **Szt.-Bertalan,** **Szt.-Vince** stb. napok. De bizonyos nevéseges szesz lesz a dolognak azonban, ha más oldalról vetünk rá világot. Tudvalevő ugyanis, hogy **XIII. Gergely** által tett naptár igazítás folytán a szentek napjai a nyugati egyházban 13 nappal előbbre esnek, mint a keleti-ben és most hogy jön ki az igazság, ha mind-egyik fél a maga dátuma szerint jövendő. — A szentek azonban nagyon keveset törődnek avval, hogy mindegyik hívőnek a saját vallása szerint szolgáljanak. Szóval az ember végtelen tudása kevés a Mindenható akaratába való beavatkozáshoz, mert a természet nem ismeri a hónapokat és a Gondviselés nem emberi naptár szerint végzi nagy munkáját.

— **Beírások a felső kereskedelmi iskolában.**

A vallás- és közoktatási miniszter rendelete értelmében a tanulók felvétele és beírása a jövő tanévre június hó 29., 30. és július hó 1. és 2-án történik. A tanulók 20 korona felvételi díj és 6 korona nyugdíj-illeték lefizetése ellenében igazolványt kapnak, a melylyel a jelentkezés és beírás az osztályfőnököknél szeptember hó első három napján eszközölhető. Ugyanakkor folytatódik a tanulók felvétele is, a mennyiben a hely megengedi.

— **A tolonckisasszony** élethistóriájával nem szívesen foglalkozunk, de mert **Simli Mariska** az agyonreklamizált s a megszületés pillanatára óta napvilágot nem látott „**Adria**”-val sok embert bekefélé, sőt még az előfizetési díjakért néhány megrendelőt be is perelt, csak kötelességet teljesítünk, midőn a jóhiszemű közönség garasainak megóvása érdekében az épen nem kedvelt térmát napirenden tartjuk. Sajnos, az irodalom kertjében tarlózó „**tolonckisasszony**”-tól még mindig nem szabadulhat a város közönsége, noha a pu.úpnmezőt ő már szívesen változtatta volna. Budafokot szemelte ki újabb tartózkodási helyül, ott kért letelepedési engedélyt. A község bölcs képviselő testülete azonban nem adta meg rá az engedélyt hivatkozással az 1886. XXII. tc. 9. §. c) pontjára, mely szerint „ha legutóbbi állandó tartózkodása helyéről **kielégítő bizonyítványt** fel nem mutathat”, a letele. edési engedély kiadása megtagadható. Úgy látszik, **Simli Mariska** még csak „**kielégítő**” bizonyítvánnyal sem rendelkezik. Ez a tény szomorú bizonyítvány!

— **Jönnek a katonák.** A 3. sz. honvéd lovasdandár július hó 8-dika és 10-dike között az egyoldalt Cece, Hercegfalva, Adony, Erd községeket összekötő vonal által, más oldalt a **Város-Hídvég,** **Csösz,** „**P.-Dinnyés,** **Bia** községek által határolt területen szabad gyakorlatot végez. A dandár egyes osztagainak éjjeli állomása ezen területen belül előre meg nem határozhatók, előre láthatólag azonban július 8-án 1 lovas fészázad **Simon-tornán** vagy környékén, 1 lovas osztály **Hármas-halom** pusztán, 1 lovas fészázad **Mező-Komárom**ban vagy annak környékén fog éjjelezni.

— **Üngyikossági kitérlet.** **Palkovits** Erzsébet iszka-szent-györgyi cselédeány özv. **Juhász** Jánosné Széchenyi-utca 2. sz. a lakosnól volt szolgálatban s most néhány napig a **Szent-György** kórház lakója lesz. Ma délelőtt ugyanis gyanús tünetek között hirtelen rosszul lett s a gyorsan segélyére siető dr. **Arokay** Antal ker. orvos konstata, hogy mérgezés esete foggy fenn. A leány eszméletre térven elmondta, hogy az éjjel házon kívül katonákkal töltötte az időt s a történet miatt önmaga előtt restelte a dolgot, nem tudta elviselni szégyenét s lúgkoldatot ivott. Az első segélynyújtás után a **Szent-György** kórházba szállították, a hol néhány nap alatt teljesen felépül, mert égési sebe nem veszélyes.

— **Gazdasági cselédek jutalmazása.** A földmivelségi miniszter felhívta a vármegyék alispánjait, hogy a törvényhatóságok területén a mezőgazdaságoknál huzamosabb idő óta szolgáltatásban levő hűséges és szorgalmas cselédek jutalmazását végezték hozzájuk javaslatba. A jutalmazásra méltó gazdasági cselédek és napszámokosok 50—60 koronát és elismerő oklevelet kapnak. Az ajánlatok a községi előjárások és főszolgabírák útján augusztus 1-éig terjesztendők fel a földmivelségi miniszteriumhoz. Az ajánlatban feltüntetendő az illető kora, neve, családi állapota, szolgálati ideje.

— **A sárosi „Iparos Olvasókör”** június hó 22-én nyári mulatságot rendezett saját könyvtára gyarapítására. A mulatság úgy erkölcsileg, mint anyagilag kitűnően sikerült. A jövődelem gyarapításához felülzárkózott hozzájárultak: Klein József, Balogh András 2—2 kor., Halassy Dezső 60 fill., Steinbach István, Teisinger György, Árpás József, Gémes Menyhért, Nagy Pál 40—40 fillér. A tiszta jövedelem 48 kor. 71 fillér, a miért ez uton is köszönetet mond az olvasókör elnöksége.

— **Cigány-stílik.** Egy élénk szemű, mocskos képi cigány rajkó volt türelmetlen lakója 2 nap óta a rendőri zárkának. Sehogy sem volt inyére a zárt levegő s minden áron haza törekedett győri táborába. A kis 13 éves rajkó addig nyalagodott a már 50 év körüli Monitor János seregélyesi lakos mellett, míg beszéde elegendő, sőt alkudni kezdett a kehes lovára is. Monitor bátyánk komolyan tartotta a szót, mignem a cigány egyszer csak kerekelt oldalra s csak akkor veszi észre, hogy 8 koronát tartalmazó pénztárcája eltűnt. Még idejében sikerült a kis mocskost nyakon csipni s a hüvörsre zárni. Most már Lakatos Bujó a járásbírósgé börtönében várja első sikeres működésének elméltkedésre alkalmas jutalmát.

Egyéb cigányhistorián kívül még a Barkóci Lina esete érdemel említést. Bejött hitese férjével a vásárra s egy óvatlan pillanatban kivett a zsebéből 120 koronát s azzal utnak indult Seregélyes felé. Nyugodtan pipázgatót a cigány-kuria egyik sátorában, midőn csendőrszolgát érzett. Menekülésre azonban nem volt ideje s már tegnap szemtől-szembe gyönyörködhetett kedves férjében, a kiről kijelenti, hogy szerelem nélkül lett a hitese, vele élni nem akar, mert megcsókolni nem tudja. Simon alkaptány mosolygott egyet a bajsza alatt s mert a férj panasztát fentartotta, az asszony tagadása dacára is a bíróságra bízta az ügy békés elintézését.

— **Meghívó.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egylet székesfejevári fiókja 1902. évi július hó 6-án özvegy és árva alapja javára saját helyiségében (Alsókirályosor 2.) zártkörű táncvígalmal egybekötött cseresznye-juniális rendez. Belépő díj: Személysor 80 fillér. Családjegy 1 kor. 60 fillér. Kezdetre 8 órakor. Felülzárkózások köszönettel fogadtatnak és hirdaplaj nyugtáztatnak. A mulatság kedvezőtlen időben is megtartatik.

— **Céltalan és eredménytelen vendégszerelés.** Egy firkésző társaság bolyongott a vásáros közönség között s mert gyanús tekintetük nem kerülte ki Kuti alkaptány figyelmét, a rendőri körmököt nem szabadulhattak. A feltűnést keltő társaság tagjai: Verő Gyula 22 éves facér pin-cér, Tóth Antal foglakozás nélküli csavargó, Berecki Berta és Kurc Mórna, a ki gyenge 16 esztendőnek vallotta magát. Idejöveteiknek okát nem tudták adni s így a rendőrség letartóztatta, az állítólag céltalanul bolygó alakokat, a kik közül Kurc né egy töltött revolvert rejtgetett a szoknyája alatt, Berecki Berta pedig oly ügyesen, hogy csak a rendőrség ráró szemének épen nem képes tekintete találhatta meg. Két napi rendőrségi teljes ellátás után illetőségi helyükre, Budapestre küldettek államköltségen.

— **Szomoru ébredés.** Vadász Pál ősi-i lakos a vásár folyamán házi vásárral iparkodott üzletet csinálni s hogy a vásár nem nyereséggel végződött, egy rövidke alvásnak köszönheti. Hétfőn d. u. 6 óra tájban bement a „Fehér bárány” vendéglő irodájába s ott csakhamar elszundított. Mire felébredt, 100 kor. értékű fehérneműje hiányzott. A rendőri nyomozás eddig eredménytelen.

Amatőrök kiállítása.

Az amatőr-klubnak nincsen multja, mert most bölcsőjénél csak jelene van s ez a szép és sikeres jelen jogosít fel arra, hogy bizzunk jövőjében s higgyük, hogy városunk minden szép és nemes iránt tanusított közömbösségén mihamar változtatni fog, mert hisz az izlés fejlesztésével, nemesítésével célja csak ez lehet. A szép, jó és igaznak, mint minden művészet alapriójának, megkedveltetése a mai anyagias felfogás mellett, a létért való küzdelem nagy zajában nehéz feladat, mert föllelni a külvilágot s megtisztítani a salaktól; mellőzni az állati test kívánságait szórakozásainkból s a szellemnek gyönyörűségeit szerezni; és tenni ezt azért, hogy a kenyérmunka nehéz órái után ismét munkával — nemes szórakozást teremtsünk: hatalmas vállalkozás, mert a szellemnek, a művészetnek is ma már csak bérnapszámosai, s nem áldozatkész, önzetlen, nemes ideáért küzdő harcosai vannak.

Ez az, a miért amatőreink vállalkozása tiszteletet, elismerést érdemel. Összeáll néhány úriember, hogy propagandát csináljanak egyesült erővel a művészetnek — kiki a saját ereje, tehetsége szerint. Ők a mesterek és ők a kritikusok is. Kölcsönösen megosztják tudásukat s csiszolják, idomítják egymásban azt az érteket, melyet városunkban eddig még életre kelteni is csak e klubnak sikerült.

Hogy ezt az eredményt elértek, fényesen igazolja az az érdeklődés, melyet közönségünk a tüzoltó-órnyaga nagytermében levő amatőrlátást iránt tanusított. Hölgyek és urak egyaránt felkeresik a még kisméretű kiállított termét, a hol egy új világ képe tárul a szemlélő elé, melyről városunkban álmolni is alig mertek.

Mindegyik a bejáratnál két hatalmas állványon dr. Palánszky Miklós képei ragadják meg a belépő figyelmét. Nagy változatosság jellemzi a csoportozatot s az a körülmény, hogy a különböző papírok tanulmányozása szinte a többi fölé helyezi az elnök-amatőrt, nagy kedvvel s odaadó munkásságról tesz bizonyosgot. A „Lódijazás”-ról felvett képei — fényes velox papíron másolva — tiszta kidolgozásukkal tűnnek fel. A bróm-ézüst papíron nagyított „Három pajtás” felvétel kedvességével hat. Sok türelmetigénylő ügybuzgalom eredménye a néhány villámkép, melyek egyike többszörös villámot köt papírra. A mellett, hogy épen nem gyakori természeti tünemény, a pillanatnyi felvétel ritkán kecsesget sikerrel. A „Felhőtanulmányok” a természet legszebb képeiben való gyönyörködtesére nyujtanak alkalmat, míg a teleobjektívvel felvett „Hold” fotográfiája a maga nemében műreket. Dicsérettel kell még megemlékeznünk a trienti Dante szobornak, valamint a liczni Dolomit hegyek szép felvételeiről, melyek még sok fel nem sorolt képpel együtt valóságos modern képek.

A második helyen *Hauranék* Antal nevét kell emlitenünk. Városunk ezen általánosán tisztelt férfia nap-nap után hatalmasabban domborodik ki a közpáni emberek közül. Résztvesz a társadalmi élet minden mozgalmában s míg egyik helyen mint ünneprendező válik ki, másol szobrai biztos kézzel, művészi vésőről tesznek tanúságot, addig az amatőrök e termében is hatalmas részt kíván munkásságának eredménye s helyes felfogásává a finom, gondos kidolgozásával művelt lelket s fáradságot nem ismerő szorgalmat árul el. Városunkból veszi képeit s főleg vásár-felvételei s arcképei a megszólalásig hűek. Az édesanya mellett álló kis lánykák arcképe hivatásos fotografusnak is dicséretére válnék, a mit joggal elmondhatunk arról a képről is, mely *Fanta* főhadnagyot örökíti még szép arájával, *Felmayer* Juliskával, a mint a főtemplomból kilépnek. Precizitás jellemzi városunk legújabb masinájának, a kötő, illetve hengerlő gépnek a fotográfiáját is.

Nem akarjuk klasszifikálni az amatőrök munkáját, mert hisz ez nem versenykiállítás, mégis *K. Nagy* Dezső csoportozatához vezetőjük most a szemlélőt. A mi itt első sorban szemünkbe ötlük, az *Fiáth* Ilona boronasz képe. Az épen lépésben levő paripa akkor kerül a kis ördögmasina elé, midőn urnója kiül. Egy ezredrészes másodperc szüleménye e felvétel s bár a helyzet érdekességével, a felfogás helyességével nem áll arányban a kidolgozás szépsége, e kép a csoportozat-

nak értékes része. A technikát tekintve a „Repülő madarak” s az ugrás közben levő vadászbefotográfiája áll a fenti képpel egy fokozatban. Legsikerültebbek szobafelvételei, melyeket hajszerű menő finomság jellemez. — Kedvesek a kisvelencei képek s az öletetekben gazdag s huvelmorban kifogyhatatlan amatőrré vall az „Alvó utas” képe is. Sikerültek mondható az önmagáról készített színes vadászkep a karinthiai Alpeken. Sok gondosságot igénylő, türelmes munkán kívül ritkaságával lép előtérbe *K. Nagy* Dezső fafelvétele, melynél a színes kép a keresztmetszetről fa természetes színezetéből meglepően domborodik ki a fa eredeti színtől eltérő színezés nélkül; a kép e nemben páratlan s épen ezért e tekintetben is figyelmet érdemel. Általában e képcsoportozat nagy ügyességről s helyes felfogásról tesz tanúságot, a mihez a technika kiterjedt ismerete járul.

A következő csoportnál nagy szorgalomról, izlésről, tiszta, gondos kiállításról győződhettünk meg már az első tekintetre. *Klökner* József képei előtt állunk s a képek egy komoly, odaadó munkást mutatnak be. A római utazásról vett felvételek bár általában jól sikerültek, mégis Titus diadalive, *Cecilius* Metellus síremléke, a pénzhalászó búvárok, de főleg a „Forum Romanum” s a Colosseum siker szempontjából az első helyen állanak. A lódijazásról felvett képei avagy a szállóhegyi kápolna szerencsés felvételek nagy gondos kidolgozott eredményei. Megérdemelt dicséret illeti nyolc diapozitív képéért is.

A mennyiben a képek, a csoportok ügyes összeállítása lényeges kelléke az eredményes munkásságának, szükségesnek tartjuk ezt felemlíteni *Wertheim* Pál képeinél, a kinek szorgalmát csoportozatának gazdasága is elárulja. Egy festő palettán ügyes összhangban találjuk a torna-vizsgáról felvett képeit s ugyanilyen csoportképeit. A Tar-pataki vizesés s az épülő igazságügyi palota felvétele precizitásával mulja felül a többi, stereoscop képsorozatáról s diapozitíveiről is csak elismeréssel szólhatunk.

Az ablakban levő diapozitívek között árnyékban, tehát nem a legjobb elhelyezésben találjuk *Gigler* Béla képeit, a melyek közül két nagy grafit rajza dominálja a több kisebb méretű zsáner képet. Igen érdekes a kötő- és olvasás közben bóbiskoló öreg néni képe s úgy ezek, mint a macskákkal játszó gyermekek önkéntlenül is mosolyt csinálnak a szemlélő ajkára. Különösen a celluloidin és solió-papíron lelkismeretes szorgalommal kidolgozott zsáner-képek ügyes felfogásra vallanak.

Egy kedves képsorozatot kellett volna már eddig emlitenünk s hogy csak most értünk ide, mi sajnálhatjuk első sorban, mert az itt talált kedves babaarcok hosszan lekötik a szemlélő figyelmét. *Peák* Gyula a képek mestere s szorgalmas munkájának szép eredménye bizonyára legszébb jutalma fáradságának. A bróm-ézüst papíron nagyított zárdakert részlete a legsikerültebb képek egyike, a mi arcképeiről s csoport felvételeiről is elmondható. Sok ügyességet árul el az arcképszínezésben s hogy az élethűség képeinek jellegzetes vonása, azt a kis napernyővel játszó, borzas, szőke lányka mondhatná meg igazán, a ki oly édesen mosolyog minden szemlélőre.

Szőke Gyula két olajfestményével s egy vízfestésű selyemképpel igazi tehetséget árul el; míg *Beck* Ernő szépen kidolgozott arcképeivel köti le figyelmünket.

A honnan kiindultunk, odatérünk vissza a körben elhelyezett csoportozatok között. Dr. *Palánszky* állványa mellett *Wertheim* Imre képei a falusi élet sok szép, sok kedves jelenetét örökítik meg. A cséplés, a négyesfogat, a kutyacsoport, mindmennyi papírra vetett jelenetek, a melyeket elnézegetünk mindig jól esik. Az árnyas lugasban hűsölő kaláber-kompanyia s általában zsáner-képei megkapó közvetlenségben mutatják be a mindennapi élet majd borús, majd derűs pillanatait.

Végére értünk volna ez élvezetes sétának s vajha elérnők e sorokkal azt a célt, a mit magunk elé tűztünk: bevezetni olvasónkat abba a hasznos, sokatígérő klubba, melynek tagjai rövid idő alatt ily szép eredménynyel léptek a közönség elé.

Nézzé meg mindenki e kiállított annál is inkább, mert a szegénynek is módjában van e helyen gyönyörködni — belépő díj nincsen.